

UNIVERZITET CRNE GORE
FILOLOŠKI FAKULTET
Danila Bojovića bb
P.f. 91
81402 Nikšić
Crna Gora

UNIVERSITY OF MONTENEGRO
FACULTY OF PHILOLOGY
Danila Bojovića bb
P.O. Box 91
81402 Nikšić
Montenegro

Tel.: +382 40 224 008, 243 912, Fax: +382 40 224 008, www.filoloski.ac.me, e-mail: filoloski@ac.me

№ 01-1742
Datum 21.12.2017.

UNIVERZITET CRNE GORE
CENTAR ZA STUDIJE I KONTROLU KVALITETA
Odbor za monitoring magistarskih studija

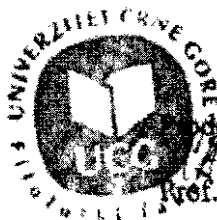
Poštovani,

Komisija za magistarske studije Filološkog fakulteta, u sastavu: prof. dr Sonja Nenezić, predsjednik, doc. dr Igor Ivanović, član, i doc. dr Saša Simović, član, dala je saglasnost na prijavu teme magistarskog rada pod nazivom:

Semantika koordiniranih sinonima u poslanicama Petra I Petrovića Njegoša

kandidata Milana Ivanovića, br. indeksa 1/16, SP Srpski jezik i južnoslovenske književnosti.

Slijedeći dalju proceduru, prijavu dostavljamo Odboru za monitoring magistarskih studija da o njoj da mišljenje.

 Odbor za nastavu
Prof. dr Sonja Nenezić

Univerzitet Crne Gore

Centar za studije i kontrolu kvaliteta
telefon: +382 20 414 232
e-mail: office@qas.ac.me

**FILOLOŠKI FAKULTET
KOMISIJA ZA POSLIJEDIPLOMSKE STUDIJE
-PREDSJEDNIKU KOMISIJE-**

U skladu sa nadležnostima definisanim članom 13 Pravilnika o organizaciji i radu sistema za osiguranje i unapređenje kvaliteta na Univerzitetu Crne Gore, a u vezi sa prijavom teme magistarskog rada pod nazivom **„SEMANTIKA KOORDINIRANIH SINONIMA U POSLANICAMA PETRA I PETROVIĆA NJEGOŠA“** kandidata **Milana Ivanovića**, Odbor za monitoring magistarskih studija, na sjednici održanoj dana 26. 02. 2018. godine, donosi sljedeće

MIŠLJENJE

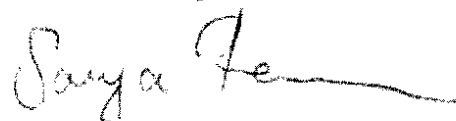
Prijava teme magistarskog rada pod nazivom „Semantika koordiniranih sinonima u poslanicama Petra i Petrovića Njegoša“ kandidata Milana Ivanovića ima eksplicitno iskazane sve elemente propisane članom 23 Pravila studiranja na poslijediplomskim studijama. Odbor predlaže sprovođenje dalje procedure, uz obavezu Komisije za poslijediplomske studije da prati dalji tok izrade magistarskog rada i usklađenost sa predloženom prijavom.

Podgorica, 26.02.2018.

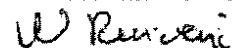
ODBOR ZA MONITORING MAGISTARSKIH STUDIJA:

Broj: 01/3-3137/11-2017

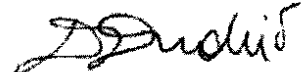
Doc. dr Sanja Peković

Prof. dr Nataša Raičević

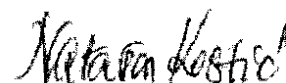

Doc. Dubravka Drakić

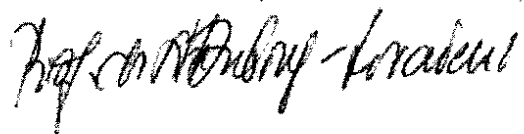

Prof. dr Mileta Janjić

Prof. dr Nataša Kostić

Prof. dr Nataša Duborija – Kovačević

Doc. dr Dijana Vučković

Универзитет Црне Горе
Филолошки факултет
Ул. Данила Бојовића 66., Никшић

UNIVERZITET CRNE GORE
FILOLOŠKI FAKULTET
NIKŠIĆ

8. 12. 2017.			
ОБРАЗЛОЖЕЊЕ	БРОЈ	ПРИЛОГ	ВРЕЉНОСТ
01	1684		

Вијећу

ПРИЈАВА ТЕМЕ МАГИСТАРСКОГ РАДА

На основу члана 22 (став 2 и став 4) и члана 23 Правила студирања на постдипломским студијама подносим пријаву теме магистарског рада из предмета Филолошка анализа текстова у старословенском језику и историји српског језика.

Тему магистарског рада предлажем у договору с предметним наставником проф. др Јелицом Стојановић.

Пријаву подносим у три примјерка, која садрже: биографију, назив и кратку разраду теме, структуру рада и образложење, с којим се, својим потписом, сагласио наставник на изабраном предмету.

За ментора при изради магистарског рада предлажем проф. др Јелицу Стојановић, чији писани пристапак прилажем пријави, такође у три примјерка.

У Никшићу, 8. децембра 2017. г.

Име и презиме студента, бр. индекса:

Милан Ивановић, 1/16

Потпис:

Милан Ивановић

Студијски програм:

Српски језик и јужнословенске књижевности,
наука о језику

1. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Лични подаци

Име и презиме: Милан Ивановић

Дан и мјесто рођења: 4. октобар 1984. г., Пожега (Србија)

Адреса становања: Булевар Јована Томашевића бр. 11, Подгорица

Бр. телефона: 067/658-379

Имејл адреса: mirozeva@yahoo.com

Образовање

2016–: магистарске студије на Филолошком факултету Универзитета Црне Горе,
Студијски програм за српски језик и јужнословенске књижевности

2015/2016: специјалистичке студије на Филолошком факултету Универзитета
Црне Горе, Студијски програм за српски језик и јужнословенске књижевности

2012–2015: основне студије на Филозофском факултету Универзитета Црне
Горе, Студијски програм за српски језик и јужнословенске књижевности

Стручно оспособљавање

2017: наставник приправник у Гимназији „Слободан Шкеровић“ (Подгорица)

Радно искуство

2017–: сарађује са Одбором за ономастику Српске академије наука и умјетности
као приносник грађе

Остало

2013, 2014. и 2016: учешћа на Студентској лингвистичкој конференцији у
Загребу, Сарајеву и Љубљани

2016: Плакета Универзитета Црне Горе (за најуспјешнијег студента друштвених
и хуманистичких наука)

2017: учешће на Другом међународном научном скупу *Српско језичко и
књижевно наслеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност
данас* у Подгорици

2017: лиценца за рад у образовним установама издата од Завода за школство
Црне Горе

Објављени чланци

2017: „Српски језик и србистика у постфактичком свијету“ (приказ књиге Јелице Стојановић *Пут српског језика и писма*, Београд: Српска књижевна задруга, 2016, поновљено издање 2017, 440 стр.). *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 60/2. 302–309

2017: „Други међународни научни скуп *Српско језичко и књижевно наслеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас*“ (хроника написана у коауторству с Милорадом Дурутовићем). *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 60/2. 273–277

2. НАЗИВ И КРАТКА РАЗРАДА ТЕМЕ

Семантика координираних синонима у посланицама Петра I Петровића Његоша

У текстовима којим се Петар I Петровић Његош током више од четири деценије на размеђу XVIII и XIX вијека обраћао Црној Гори и Брдима уочава се мноштво конструкција у којим су двије ријечи истог или блиског значења координиране везником и (*ширитима и гајтанима, домовину и отечество, почитујете и стимате* итд.). Са становишта говорних представника савременог српског језика те конструкције, рекло би се, нису нормативне, па их ваља објаснити.

Иако је сличне језичке појаве србистика досад тумачила углавном као стилске, тј. као фигуру која се обично назива таутологијом, рад полази од претпоставке да су разлози координације синонима могли бити (и) семантички. Другим ријечима, могуће је да се у конструкцијама какве је употребљавао Петар I Петровић Његош прва ријеч објашњава другом, што би значило да се везник и ту не налази у функцији саставног, него објаснидобног конјуктора, те да функција њиме везаног синонима није експресивна, него метајезичка.

Та се хипотеза у раду провјерава на корпусу састављеном од 267 посланица (које је као дио владиних сабраних дјела приредио Бранислав Остојић), и то исписивањем одговарајућих примјера и анализом њиховог значења помоћу општих, историјских и дијалекатских рјечника српског језика. Истраживањем описане појаве из угла који досад није разматран битно би се допринијело њеном тумачењу, чак и ако би се наведена хипотеза оповргла.

3. СТРУКТУРА РАДА

Рад се састоји од осам структурних јединица. Редослијед и наслови тих јединица предочени су ниже, као садржај рада, а у наставку излагања укратко ће се приказати и њихова садржина.

I. Сажетак

II. Увод

III. Теоријски основи истраживања

IV. Методолошки основи истраживања

IV.1. Корпус текстова

IV.2. Критеријуми ексерпције и класификације грађе

IV.3. Хипотеза

V. Резултати и дискусија

VI. Закључак

VII. Правци будућих истраживања

VIII. Литература

У *Уводу* се говори о културноисторијском значају *Посланица*, наводе се сва њихова издања и познатији проучаваоци. Истиче се и чињеница да су се *Посланицама* лингвисти бавили махом структуралистички, описујући њихову графију, фонологију и морфологију, евентуално синтаксу, а да семантичка и прагматичка истраживања нису вршена вјероватно јер је ријеч о доста младим научним дисциплинама. Послије констатације да тако насталу празнину у цјелини наших знања о Петру I и његовом добу треба испунити бар дјелимично, из низа перижешених лингвистичких проблема издваја се један стилски: висока учесталост конструкција у којим су двије ријечи истог или блиског значења координиране везником *и*. На крају се поставља питање на које треба да одговори истраживање, тј. на основу њега написан рад: шта се таквом употребом синонима постиже.

У поглављу *Теоријски основи истраживања* излажу се најприје разна тумачења сличних појава у српском језику, али и неким страним језицима, првенствено енглеском. Помоћу Морисонових и Јакобсонових теза о приступима проучавању језичког знака и његовим функцијама та се тумачења затим свODE на оно што је им заједничко:

а. прагматички аспект, тј. став да је функција координираног синонима експресивна (стилска, фигуративна, реторичка);

б. семантички аспект, тј. став да је функција координираног синонима метајезичка – да објасни мање познату лексему (нпр. лексему обиљежену као књишку) или лексему употријебљену у мање познатом значењу (једном од секундарних).

У наставку поглавља сажето се излажу разни погледи на подударност значења двију ријечи, при чему се издвајају они који синонимност дефинишу као подударност десигната. Потом се разлучују појаве потпуне подударности десигната (истозначност, синонимност у ужем смислу) и појаве њихове дјелимичне подударности, тј. укључености (блискозначност, синонимност у ширем смислу). На крају се говори о саставним и објаснидбеним односима у субреченичким језичким конструкцијама. Посебно се наглашава чињеница да ријечи координиране везником и (употријебљеним у основној функцији) морају бити хомосемичне, али не смију бити хомосемантичне, тј. морају располагати бар једном заједничком семантичком компонентом, али не тако да све буде заједничке.

Сљедеће поглавље (*Методолошки основи истраживања*) чине четири потпоглавља, чија је садржина укратко приказана ниже, у образложењу (в. одјељке *Предмет истраживања*, *Хипотеза* и *Методе истраживања*).

Налази истраживања представљени су у поглављу *Резултати и дискусија*, а одговор на хипотезу (тј. питање постављено на крају увода) у *Закључку*. Затим се, у поглављу *Правци будућих истраживања*, указује се на могућност ширења корпуса: како синхронијског (на писма Петра I), тако и дијахронијског (на посланице осталих владика-господара из куће Петровића Његоша). Наиме, већ је уочено да се у погледу употребе координираних синонима веки од тих текстова знатно разликују у односу на истраживање, док су други опет веома слични. У неким наредним радовима ове би процјене свакако требало провјерити.

4. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Образложење наслова

У наслову рада наведени су и предмет истраживања – *координирани синоними* и корпус текстова на којем се оно врши – *посланице Петра I Петровића Његоша*. У вези с тим двјема формулацијама потребно је напоменути сљедеће:

а. одредба *координирани* изабрана је умјесто прецизније *саставно везани* јер се у раду (пored саставне) разматра и објаснидбена функција везника *и*;

б. везник *и* није поменут експлицитно зато што се из корпуса исписују и (додуше малобројни) синоними координирани везником *ни*, односно (правим) објаснидбеним везничким изразима типа *олити по наши рећи*;

в. свјесно није наглашено да се истражују само парови синонима (јер је трочланих синонимских веза у корпусу ионако занемарљиво мало), нити да се истражују само лексички синоними (јер се у литератури под синонимима по правилу подразумевају једино лексички синоними);

г. ријеч *посланице* нисмо маркирали великим словом и курзивом јер укупност тих текстова не сматрамо цјелином (нити су писане да се једног дана објаве тако – као дјело, нити су то постале с временом, будући да их приређивачи објављују у сопственом избору, а онда и у различитом броју).

Највише приговора може се упутити у вези с првом ријечју наслова – зато што је умјесто којег термина ужег значења употријебљен термин *семантика*. Међутим, тај је термин изабран управо зато што означава све оно што треба означити: и аспект који се истражује (значење координираних синонима, а не, нпр., њихов облик) и аспект из којег се истражује (аспект семантике као научне дисциплине, а не, нпр., синтаксе). Рад се, истина, дотиче и домена прагматике, али му је хипотеза таква да га битно одређује као истраживање у домену семантике. Отуда не би био примјерен наслов *Семантика и прагматика координираних синонима у посланицама Петра I Петровића Његоша*, који претпоставља и другачију методологију и другачији попис библиографских јединица. Другим ријечима, тај наслов садржину оваког рада не би одражавао довољно вјерно.

Предмет истраживања

У раду се семантички анализира грађа из *Посланица* ексерптирана према двама основним критеријумима:

а. исписивање се само синоними везани у парне конструкције (трочлане се неће разматрати јер је семантички опис таквих конструкција знатно компликованији, а удио у корпусу занемарљиво мали);

б. будући да је појаве истозначности и блискозначности тешко разлучити и да се у литератури оне углавном наводе заједно, поред синонима у ужем смислу („истозначница“) исписивање се и синоними у ширем смислу („блискозначнице“).

Конструкције ексцерптиране према овим критеријумима предочавају се у поглављу *Резултати и дискусија*, и то на следећи начин:

а. најпре тако што се дијеле на оне у којим су десигнати чланова подударни (случајеви синонимности у ужем смислу) и оне у којим је десигнат једног члана укључен у десигнат другог (случајеви синонимности у ширем смислу);

б. случајеви синонимности у ужем смислу разврставају се у четири групе: 1А. координација лексема остварених примарним значењима (*принципа и господара, тиранства и самосишност, грдило и срамота* итд.), 2А. координација лексема остварене примарним значењем и лексема остварене секундарним значењем (*сиромаше и сиротињу, вјеру и закон, славе и поштења* итд.), 3А. координација лексема остварене секундарним значењем и лексема остварене примарним значењем (*слијетим и безумним, тврдо и непоколебимо, тежак и жалостније* итд.) и 4А. координација лексема остварених секундарним значењима (*луду и нејаку (ћецу), јарма и сенира (турскога), сатре и сокруши (гордост)* итд.).

в. случајеви синонимности у ширем смислу разврставају се у двије групе: 1Б. координација ријечи које се односе као хипероним и хипоним (*невоље и сиромаштине, невољи и ропству, силни и всемогући* итд.) и 2Б. координација ријечи које се односе као хипоним и хипероним (*лаже и пријеваре, глобите и кастигате, прогнат и кастиган* итд.).

Хипотеза

Истраживање полази од трију претпоставки:

а. да међу примјерима типа 1А преовлађају они у којим је прва лексема употребно обиљежена, нпр. као књишка, тј. као тзв. славенизам, а друга употребно необиљежена (*благодарим и захваљам, чесно и поштено* итд.);

б. да је примјера типа 3А знатно више од примјера типа 2А;

в. да је примјера типа 1Б знатно више од примјера типа 2Б.

Све три претпоставке могу се објединити једном: да је доминантна функција координираног синонима метајезичка, тј. да објасни мање познато познатијим или уопштено конкретнијим, и то тако што ће га преформулисати (примјери типа 3А), односно прецизирати (примјери типа 1Б). Другим ријечима, за одговором на питање постављено у уводу рада трага се на пољу семантике.

Ако се ова хипотеза напосљетку оповргне, за одговором на поменуто питање трагаће се на пољу прагматике. Сматраће се да је доминантна функција координираног

синонима стилска, тј. да је посриједи фигура од античког доба позната као таутологија. Наиме, таквом употребом синонима епистоларни субјекат постиже троје:

- а. наглашава, истиче, подвлачи дно исказа;
- б. испољава своје расположење, односно осјећања (отуда се стилска функција у овом контексту назива и *експресивном*, *афективном* или *емотивном*);
- б. утиче на (са)осјећајност саговорника подстичући га на извршење директива (говорног чина који се налази у диспозицији малтене свих посланица).

Методе истраживања

Истраживачка хипотеза тестира се квантитативно, тј. статистички – упоређивањем броја примјера који одговарају типовима 3А и 2А, односно 1Б и 2Б.

Поредак различитих значења исте лексеме (који је семантички алолекс примарни, а који секундарни) утврђује се квалитативним поступком – дескрипцијом одговарајућих десигната, и то помоћу лексикографских публикација пописаних у библиографији (в. одјељак *Рјечници*). Као референтна публикација притом се примјењује Рјечник Српске академије наука и умјетности, чија се лексикографска обрада показала понајбољом (уп., нпр., начине на који су у том рјечнику и Рјечнику Матице српске и Матице хрватске, тзв. Шестотомнику, хијерархизована значења именица *добро* и *зло*). Остале публикације служе првенствено као допуна Академијиног рјечника, евентуално као његов коректив.

Подударност десигната ријечи које су у корпусу везане конјуктором *и*, тј. степен те подударности (кад је она потпуна, а кад дјелимична), утврђује се такође помоћу лексикографских дефиниција, а по потреби се прибјегава и компоненцијалној анализи. Том се методом, нпр., утврђује да чланови конструкције *лупежсах и разбојниках* нису синонимични будући да је лупеж онај који узима туђе обично кришом, а разбојник онај који узима туђе обично уз употребу силе. Дакле, иако су многе компоненте значења ових двију ријечи (укључујући сему највишег ранга) подударне, инференцијалне семе им се битно разликују. Зато их контекст у којем су употријебљене, а то је конструкција с везником *и*, такоређи разједначава. Отуда се у примјеру из коришћене грађе њихова значења не преклапају.

Циљ и сврха истраживања

Напријед описано истраживање спроводи се с циљем да његови резултати допринесу тумачењу координације синонима везником *и*, појаве необичне савременом

језичком осјећању, али и те како обичне не само у језику Петра I Петровића Његоша него и у језику других црногорских владика-господара, али и језику старије српске писмености уопште. Без обзира на то да ли ће се напосљетку потврдити или оповргнути хипотеза да је таква употреба синонима у анализираним текстовима мотивисана (и) семантички, познавање комуникације у предмодерним друштвима на српском језичком простору убудуће ће бити кудикамо боље.

5. ОСНОВНИ СПИСАК БИБЛИОГРАФСКИХ ЈЕДИНИЦА

Рјечници

RJA: *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I–XXIII*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1880–1976.

РМС: *Речник српскохрватског књижевног језика I–VI*, Нови Сад: Матица српска – Загреб: Матица хрватска, 1967–1976.

РЊЈ: *Речник језика Петра II Петровића Његоша I–II*, Београд: Српска књижевна задруга, 1983.

РГЦГ: *Романизми у народним говорима Старе Црне Горе и Брда* (докторска дисертација Ане Тешић), Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2016.

РСА: *Речник српскохрватског књижевног и народног језика I–*, Београд: Српска академија наука и уметности, 1959–

РСЈ: *Речник српског језика*, Нови Сад: Матица српска, 2011.

РССЈ: *Речник славеносрпског језика: огледна свеска*, Нови Сад: Матица српска, 2017.

Уџбеници и приручници

Atkins, B. T. and Michael Rundell (2008). *The Oxford Guide to Practical Lexicography*. Oxford: Oxford University Press

Bagić, Krešimir (2012). *Rječnik stilskih figura*. Zagreb: Školska knjiga

Cruse, Alan (2000). *Meaning in Language: An Introduction to Semantics and Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press

Драгићевић, Рајна (2010). *Лексикологија српског језика*. Београд: Завод за уџбенике

Ковачевић, Милош (2015). *Стилистика и граматика стилских фигура*. Београд: Јасен

Lipka, Leonhard (1992). *An Outline of English Lexicology: Lexical Structure, Word Semantics, and Word-Formation*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag

Mrazović, Pavica i Zora Vukadinović (2009). *Gramatika srpskog jezika za strance*. Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića

Prčić, Tvrtko (2016). *Semantika i pragmatika reči*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu

Raffaelli, Ida (2015). *O značenju. Uvod u semantiku*. Zagreb: Matica hrvatska

Šipka, Danko (2006). *Osnovi leksikologije i srodnih disciplina*. Novi Sad: Matica srpska

Монографије и чланци

Apresjan, Juri (2008). „Problems of Synonymy“. In: *Systematic Lexicography* (transl. by Kevin Windle). Oxford: Oxford University Press. 1–200

Batistić, Tatjana (1982). „О композициој анализи лексичког значења“. У: *Лексикографија и лексикологија* (ур. Драго Ћупић и др.). Београд: Институт за српскохрватски језик и Филолошки факултет – Нови Сад: Филозофски факултет и Матица српска. 9–13

Vajs, Nada (1982). „О лексикографској дефиницији (од лексикографије до семантике)“. У: *Лексикографија и лексикологија* (ур. Драго Ћупић и др.). Београд: Институт за српскохрватски језик и Филолошки факултет – Нови Сад: Филозофски факултет и Матица српска. 21–26

Вуковић, Чедо (1965). „Предговор“. У: Петар I Петровић. *Фреске на камену* (прир. Чедо Вуковић). Титоград: Графички завод

Гортан-Премк, Даринка (1983). „Синонимски низ у лексикографској дефиницији“. У: *Лексичка и граматичка синонимија у српскохрватском језику* (зборник реферата са 12. Научног састанка слависта у Вукове дане, св. I). Београд: Међународни славистички центар. 45–50

Гортан-Премк, Даринка (2004). *Полисемија и организација лексичког система у српском језику*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства

Гортан Премк, Даринка (2011). „О квалификатору *фигуративно* у (српскохрватским) дескриптивним речницима“. *Зборник у част Гордана Вуковић: Лексикологија – ономастика – синтакса* (ур. Владислава Ружић и Слободан Павловић). Нови Сад: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду. 27–37

Гортан Премк, Даринка (2013). „О лексикографској дефиницији и систему лексикографских дефиниција у једнојезичном речнику“. *Zbornik u čast Veri Vasić: Leksika – gramatika – diskurs* (ur. Milivoj Alapović, Jasmina Dražić, Gordana Štasni i Gordana Širbac). Novi Sad. Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu. 31–39

Грицкат-Радловић, Ирена (2004). „Из проблематике синонимије у српској филологији“. *Глас САНУ* 20. 11–17

Dešić, Milorad (1990). „О лексиčким sinonimima“. У: *Из српскохрватске лексике*. Nikšić: Univerzitetska riječ. 29–34

Dešić, Milorad (1990). „Kriterijumi za određivanje frazeologizama u rječnicima savremenog srpskohrvatskog jezika“. У: *Из српскохрватске лексике*. Nikšić: Univerzitetska riječ. 83–93

Dešić, Milorad (1990). „О дефиницијамa у Речнику САНУ“. У: *Из српскохрватске лексике*. Nikšić: Univerzitetska riječ. 95–105

Дилпаркић, Бранислава (2012). „О меронимији“. *Зборник радова Филозофског факултета у Приштини* 42/1. 279–307

Драгићевић, Рајна (2001). *Придеви са значењем људских особина у савременом српском језику: таорбена и семантичка анализа*. Београд: Институт за српски језик САНУ

Драгићевић, Рајна (2010). „Конструкције на граници између слободних спојева лексема и фразеологизама“. У: *Теоријско-методолошки оквир за модернизацију описа српског језика* (зборник реферата са 39. Научног састанка слависта у Вукове дане, св. 3). Београд: Међународни славистички центар. 113–122

Hudeček, Lana i dr. (2011). „Pleonazmi u hrvatskome standardnom jeziku“. *Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje* 37/1. 41–72

Јакић, Милена (2014). „Парадигматски лексички односи у српским описним реченицама“. У: *Савремена српска лексикографија у теорији и пракси* (ур. Рајна Драгићевић). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду. 167–193

Jakobson, Roman (1966). „Lingvistika i poetika“ (prev. Ranko Bugarski). У: *Lingvistika i poetika* (прir. Milka Ivić i Stelen Marić). Београд: Nolit. 285–326

Ковачевић, Милош (1998). „Објаснидбене (експланативне) координиране конструкције“. У: *Синтакса сложене реченице у српском језику*. Београд: Рашка школа – Србиње: Српско просвјетно и културно друштво Просвјета. 58–79

Ковачевић, Милош (2001). „Таутологија и плеоназам“. *Српски језик* 6/1–2. 145–166

Ковачевић, Милош (2011). „О неким структурним и нормативним питањима координираних синтагми“. У: *Два века савременог српског књижевног језика* (зборник реферата са 40. Научног састанка слависта у Вукове дане, св. 1). Београд: Међународни славистички центар. 115–129

Kostić, Nataša (2008). „Antonimija kao sintagmatska relacija: istraživanje na korpusu savremenog srpskog jezika“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 51/1–2. 99–117

Lohmann, Arne (2014). *English Coordinate Constructions: A Processing Perspective on Constituent Order*. Cambridge: University Press

Матијашевић, Јелка (1982). „О синонимији и синонимима“. У: *Лексикографија и лексикологија* (ур. Драго Ћупић и др.). Београд: Институт за српскохрватски језик и Филолошки факултет – Нови Сад: Филозофски факултет и Матица српска. 115–130

Милановић, Александар (1999). „Контактни синоними (посрбица – оријентализам) у језику бечких Новина Србских“. У: *Зборник радова са Четвртог лингвистичког скупа „Бошковићев дани“*. Подгорица: Одјелчење умјетности ЦАНУ. 239–246

Милановић, Александар (2008). „Синтаксички, лексиколошки и стилистички аспекти синонимије у делима Јована Суботића“. У: *Граматика и лексика – дескрипциони и нормативни приступ* (зборник реферата са 37. Научног састанка слависта у Вукове дане, св. 1). Београд: Међународни славистички центар. 221–228

Moris, Čarls (1975). *Osnove teorije o znacima* (prev. Radoslav Konstantinović). Београд: BIGZ

Murphy, Lynne (2003). *Semantic Relations and the Lexicon (Antonymy, Synonymy, and Other Paradigms)*. Cambridge: Cambridge University Press

Pavlović, Slobodan (2007). „Starosrpska poslovnopravna pismenost kao retorički fenomen“. *Slavistična revija* 55/4. 615–623

Павловић, Слободан (2014). „Саставне напоредносложене реченице у српском језику XII–XV века“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 57/1. 7–29

Пејовић, Ђоко (1981). *Црна Гора у доба Петра I и Петра II: оснивање државе и услови њеног развоја*. Београд: Народна књига

Petrović, Bernardina (2005). *Sinonimija i sinonimičnost u hrvatskom jeziku*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada

Петровић, Драгољуб (2002). „Дијалекатска лексика и речник стандардног језика“. У: *Дескриптивна лексикографија стандардног језика и њене теоријске основе* (зборник реферата с међународног научног скупа о лексикографији и лексикологији). Нови Сад: Матица српска – Београд: Институт за српски језик САНУ. 277–283

Пешикан, Митар (1970). „Израда наших великих описних речника“. У: *Наш књижевни језик на сто година послје Вука*. Београд: Друштво за српскохрватски језик и књижевност СР Србије. 122–136

Пешикан, Митар (1970). „О неким лексикографским поступцима у нашим речницима“. У: *Наш књижевни језик на сто година послје Вука*. Београд: Друштво за српскохрватски језик и књижевност СР Србије. 150–178

Pranjko, Ivo (1984). *Koordinacija u hrvatskom književnom jeziku*. Zagreb: Hrvatsko filološko društvo

Радовић-Тешић, Милица (2009). „Појмовна анализа двеју синонимних речи“. У: *С речима и речником*. Београд: Учитељски факултет. 117–127

Радовић Тешић, Милица (2014). „Распоређивање значења речи у српској лексикографији“. У: *Савремена српска лексикографија у теорији и пракси* (ур. Рајна Драгићевић). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду. 141–153

Таџа, Вранка (1982). „Sinonimija“. У: *Лексикографија и лексикологија* (ур. Драго Ћупић и др.). Београд: Институт за српскохрватски језик и Филолошки факултет – Нови Сад: Филозофски факултет и Матица српска. 297–300

Тешић, Милосав (1982). „Речник језика писца у односу на општи речник“. У: *Лексикографија и лексикологија* (ур. Драго Ћупић и др.). Београд: Институт за српскохрватски језик и Филолошки факултет – Нови Сад: Филозофски факултет и Матица српска. 301–304

Фекете, Егон (2002). „Употребна вредност лексема и лексикографска дефиниција“. У: *Дескриптивна лексикографија стандардног језика и њене теоријске основе* (зборник реферата с међународног научног скупа о лексикографији и лексикологији). Нови Сад: Матица српска – Београд: Институт за српски језик САНУ. 83–88

Сагласност на образложење

Име и презиме наставника

на изабраном предмету:

проф. др Јелена Стојановић

Потпис:

Универзитет Црне Горе
Филолошки факултет
Ул. Данила Бојовића 66., Никшић

Вијећу

ПРИСТАНАК НА МЕНТОРСТВО

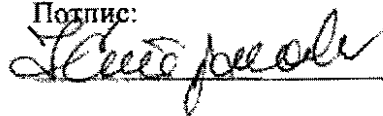
Пристајем да будем ментор студента Милана Ивановића при изради магистарског рада под насловом Семантика координираних синонима у посланицама Петра I Петровића Његоша.

У Никшићу, 8. децембра 2017. г.

Име и презиме професора:

др Јелица Стојановић

Потпис:

Универзитет Црне Горе
Филолошки факултет
Ул. Данила Бојовића 66., Никшић

Вијећу

**ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЈЕНУ
ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА**

На основу члана 24 (став 1 и став 2) Правила студирања на постдипломским студијама, а у вези с магистарским радом Семантика координираних синонима у посланицама Петра I Петровића Његоша студента Милана Ивановића, предлагем сљедећи састав Комисије за оцјену подобности теме и кандидата:

1. проф. др Јелица Стојановић, Филолошки факултет УЦГ, ментор;
2. проф. др Миодраг Јовановић, Филолошки факултет УЦГ, предсједник;
3. доц. др Сања Шубарић, Филолошки факултет УЦГ, члан.

У Никшићу, 15. марта 2018. г.

Име и презиме ментора:

проф. др Јелица Стојановић

Потпис:

Јелица Стојановић